

Kutsu hengelliseen johtajuuteen

Sana hallussa, sp 21.1.2007

Victoria Boyson: A Call for Christlike Leadership

Hän kutsuu johtajia muovaamaan sydämensä Hänen sydämensä mallin mukaisiksi!

Jeesus sanoo:

Te tiedätte, että ne, jotka ovat hallitsijan asemassa, ovat kansojen herroja ja maan mahtavat pitävät kansoja valtansa alla. Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon kaikkien orja. Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta. Mark.10:42-45.

Todellinen arvovalta johtajana ei synny väkisin, vaan se on Jumalan antama kyky vaikuttaa toisiin, kasvattaa muita ja johtaa heitä esimerkin voimalla. Johtajuus ei ole alentuvaista tai pelottelevaa, vaan lempeätä. Ja silloinkin, kun tarvitaan ojennusta Kristuksen mallin mukainen johtajuus on lujaa, mutta ystävällistä. Monet johtajan asemaan päässeet käyttävät pelottelua voidakseen hallita toisia. Mutta kuten Herra sanoo jakeessa 43: *"Niin ei saa olla teidän keskuudessanne"*. Pelottelu saattaa tuoda nopeitakin tuloksia - se voi johtaa haluttuun tulokseen - mutta se ei ole Kristuksen tarjoama arvovallan malli eikä se tuota toisissa Kristuksen kaltaisuutta. Eikä se ole sitä, mitä Herra haluaa.

Arvovallan tarkoitus

Jaakob ja Johannes kysyivät Herralta, saisivatko he istua hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan, kun Hän kerran hallitsisi valtakuntaansa. Tämä aiheutti riitelyä opetuslasten keskuudessa. He ajattelivat yhä pelkästään Kristuksen hallitsemista maan päällä ja halusivat olla osallisia siitä. He eivät vielä käsittäneet, että arvovalta annetaan toisten palvelemista varten eikä hallitsemista varten.

Herra ilmoitti heille noissa jakeissa 42-45, mitä merkitsi se, että heillä olisi arvovaltainen asema ihmisten keskellä. Hänen aikomuksenaan oli selvittää opetuslapsilleen vallan todellinen päämäärä. Hän tiesi, että he tulisivat saamaan suuren arvovallan seurakunnan keskellä ja hänen tarkoituksensa heidän suhteensa oli, että he osaisivat käyttää tuota valtaa palvelemiseen eikä hallitsemiseen.

Jeesus puhui heille siitä, että jopa hän, Jumalan Poika, ei tullut palveltavaksi, vaan antamaan henkensä lunnaiksi monien puolesta (ks. Mark.10:45). Hän yritti tehdä heille selväksi, että hänet oli lähetetty heidän luokseen palvelemista varten, jopa sellaista palvelemista varten, että hän antaisi henkensä heidän edestään, ja että heidän tulisi ottaa hänen mallistaan esimerkkiä johtajuudessa.

Elämämme alttiiksi antaminen

Vaikka oli luonut ihmisen, Jeesus antoi henkensä palvellakseen ihmisiä ja kuollakseen niiden puolesta, jotka oli luonut. Joka päivä hän heräsi mielessään ikuinen päämäärä: rakentaa seurakuntansa! Hän ei elänyt elämäänsä itseään varten tai mennäkseen minne milloinkin itse halusi ja tehdäkseen sellaista mikä häntä itseään huvitti. Ei, hän pani sivuun omat halunsa seuratakseen Isän tahtoa ja suunnitelmaa.

Hänen kuolemansa ei ollut vain uhri meidän edestämme, vaan hänen elämänsä oli elävä uhri. Jokaisen hetkensä maan päällä hän eli meitä varten. Hän olisi voinut nauttia taivaan ihanuudesta, mutta sen sijasta luopui siitä ja antoi itsensä uhrilahjaksi, "lunnaiksi kaikkien puolesta".

Kristuksen esimerkin mukaan meidänkään elämämme ei ole omaamme. Vaikka meille suodaan valta-asemia tässä elämässä, me emme saa koskaan käyttää asemaamme toteuttaaksemme omia suunnitelmiamme tai omia hankkeitamme. Sillä jos Jumala valitsee meidät ja siunaa meitä antamalla meille arvovaltaa ja voimaa, se annetaan meille taivaallisia tarkoitusperiä varten eikä oman voiton saamiseksi.

Voima palvella

Maailman keskellä näyttää siltä, että voimaa on sillä, joka hallitsee heikkoja. Mutta meidän ei pidä ottaa esimerkkiä maailman toimintatavoista, vaan Jumalan antamasta mallista. Hänen toiveensa on, että voimaa käytetään palvelemiseen, ei herroina hallitsemiseen, rakentamiseen eikä lannistamiseen.

Jeesus tiesi, että ollakseen suuri johtaja, kyseisen henkilön ei tule pitää itseään suurena, vaan hänen tulee antaa oma elämänsä alttiiksi toisten puolesta. Herra sanoi: *Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta (Joh.15:13)*. Jokainen todella suuri historian mies tai nainen on pitänyt omaa elämänsä vähemmän arvoisena kuin niiden elämää, joita on palvellut.

Meidän päämäärämme

Meidän päämäärämme kristittyinä tulee olla se, että annamme alttiiksi oman elämämme tehdäksemme Isämme tahdon. On hänen tahtonsa, että palvelemme toisia, ja näemme heidät tärkeämpinä kuin itsemme. Olemme nähneet niin usein vallan turmelevan ihmisten sydämiä ja tekevän heistä käyttökelvottomia Jumalan Valtakunnassa. Mutta jos voimme pitää mielessä, että valta on annettu Herran palvelemista varten eikä oman itsemme hyväksi, silloin meillä on vartija sydämemme ympärillä turvaamassa sen siltä turmelukselta, mitä vallan omistaminen voisi tuoda. Jos voimme muistaa, että kaikki mitä saamme aikaan on Jumalan Karitsaa varten, ei itseämme varten, silloin meillä on pääsy Jumalan vallan ja voiman omistamiseen.

Kristuksen ruumiina meidän tulee tajuta, että meillä kaikilla on sama Herra ja että hän ei tullut tänne palveltavaksi, vaan palvelemaan. Jos sinulle on annettu valtaa, silloin muista hänen sanansa: "Niin ei saa olla teidän keskuudessanne". Älä koskaan käytä valtaasi, on se minkä tasoista tahansa, kontrolloidaksesi, manipuloidaksesi tai

pelotellaksesi niitä, jotka on sinun hoitoosi uskottu, vaan käytä sitä heidän vapauttamisekseen. Rakastaaksesi, ei vihataksesi. Antaaksesi anteeksi, ei tuomitaksesi. Pelastaaksesi, ei kadottaaksesi.

Arvovaltaa suodaan meille, jotta voimme tehdä toisille sen, mitä Jumala on tehnyt meille. Meidän tulee elää avoimella sydämellä niiden edessä, joita haluamme kasvattaa, jotta he näkevät elämämme aitouden. Jos epäonnistumme emmekä kohtele kunnioituksella niitä, jotka on annettu meidän valtamme alaisuuteen, silloin meidän tulee nöyrtyä ja pyytää heiltä anteeksi. Jos emme pysty nöyrytymään tähän, se voi johtaa siihen, että he tulevat meille kaunaisiksi ja sen vuoksi kompastuvat. Heidän vuokseen ja itsemmekin vuoksi meidän tulee olla nöyriä.

Jos Jumala on antanut ihmisiä sinun valtasi alaisuuteen, silloin Hän ilmeisesti ajattelee sinusta hyvää, onhan hän antanut sinun hoitoosi jotakin, mistä hän välittää hyvin paljon. Jokainen sinulle annettu ihminen on sekä lahja että vastuunalainen tehtävä. Näitä lahjoja pitää arvostaa ja rakastaa. Meidän tulee kohdella heitä kunnioittavasti silloinkin, kun he - kypsymättömyyttään - suhtautuvat meihin epäkunnioittavasti.

Jos sinulle on uskottu valtaa, älä käytä sitä herrana hallitsemiseen, vaan innoittaaksesi heitä!

Victoria

Victoria Boyson, Inc. © 2007

www.boyson.org